

K některým ustanovením zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru

- Předpis
- zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (**ZSÚ**)
 - zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů (**SZSÚ**)
 - zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku (**ZPS**)
 - zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (**OZ**)
 - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (**nařízení eIDAS**)
 - zákon č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce (**ZSVD**)
 - zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (**ZEP**)
 - vyhláška ČNB o odborné způsobilosti pro distribuci spotřebitelského úvěru (**vyhláška ČNB o odborné způsobilosti**)
 - vyhláška ČNB o žádostech, oznámeních a předkládání výkazů podle zákona o spotřebitelském úvěru (**vyhláška ČNB o žádostech**)

Otázka č. 1

Vztahují se ustanovení nového zákona o spotřebitelském úvěru (ZSÚ) upravující předčasné splacení i na smlouvy o spotřebitelském úvěru uzavřené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona?

Ustanovení

- § 2, § 4, § 5, § 117, § 164, § 167 ZSÚ,
- § 2, §15 SZSÚ

Odpověď
(27. 9. 2016)

S účinností od 1. 12. 2016 nahrazuje ZSÚ dosavadní právní úpravu poskytování spotřebitelských úvěrů obsaženou v SZSÚ. Právo spotřebitelů na předčasné splacení spotřebitelského úvěru obsahoval již SZSÚ. V důsledku širšího vymezení spotřebitelského úvěru v ZSÚ (srovnej § 2, § 4 a § 5 ZSÚ oproti § 2 SZSÚ) se však bude toto právo nově vztahovat k většímu okruhu úvěrů, včetně všech spotřebitelských úvěrů na bydlení, které byly z působnosti SZSÚ převážně vyloučeny. Předčasné splacení spotřebitelského úvěru na bydlení, který je vymezen v § 2 odst. 2 ZSÚ, i spotřebitelského úvěru jiného než na bydlení je upraveno v ustanovení § 117 ZSÚ.

Ustanovení § 117 odst. 1 a 2 ZSÚ stanoví, že spotřebitel je oprávněn spotřebitelský úvěr zcela nebo zčásti splatit kdykoliv po dobu trvání spotřebitelského úvěru. V takovém případě má spotřebitel právo na snížení celkových nákladů spotřebitelského úvěru o výši úroku a dalších nákladů, které by byl spotřebitel povinen platit v případě, kdy by nedošlo k předčasnému splacení spotřebitelského úvěru. Pro případ předčasného splacení spotřebitelského úvěru má však věřitel právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které mu vzniknou v souvislosti s předčasným splacením, s výjimkou případů vyjmenovaných v § 117 odst. 3 ZSÚ, kdy věřitel náhradu nákladů za předčasné splacení požadovat nesmí. V ostatních případech ZSÚ výši náhrady nákladů omezuje.

Úprava předčasného splacení spotřebitelského úvěru jiného než na bydlení je v ZSÚ podstatě shodná s úpravou v § 15 SZSÚ, v tomto ohledu nedochází k zásadní změně. Předčasné splacení všech spotřebitelských úvěrů na bydlení je umožněno nově a oproti úvěrům jiným než na bydlení je částečně odlišně stanoveno, kdy a v jaké výši může věřitel požadovat náhradu účelně vynaložených nákladů, které mu vzniknou v souvislosti s předčasným splacením úvěru. U spotřebitelského úvěru na bydlení je dále podle § 117 odst. 6 ZSÚ poskytovatel spotřebitelského úvěru povinen poskytnout spotřebiteli, který mu sdělil svůj úmysl předčasně úvěr splatit, v zákoně uvedené informace za účelem

zvážení důsledků předčasného splacení (vyčíslení dlužné částky, údaje o výši náhrady nákladů poskytovatele a informace o dalších důsledcích předčasného splacení pro spotřebitele).

Předčasné splacení **spotřebitelských úvěrů na bydlení** sjednaných přede dnem nabytí účinnosti ZSÚ, ať již se na ně vztahuje SZSÚ, nebo ne, se bude na základě § 167 ZSÚ řídit shora uvedeným ustanovením § 117 ZSÚ, a to:

- a. ode dne nabytí účinnosti ZSÚ v případě smluv o spotřebitelském úvěru na bydlení s variabilní zápůjční úrokovou sazbou,
- b. po refixaci zápůjční úrokové sazby, která nastane za účinnosti ZSÚ (tedy ode dne, kdy po dni nabytí účinnosti ZSÚ započalo běžet nové období, pro které byla stanovena pevná zápůjční úroková sazba) v případě smluv o spotřebitelském úvěru na bydlení s pevnou zápůjční úrokovou sazbou, která je vymezena v § 3 odst. 2 písm. g) ZSÚ.

Pokud půjde o spotřebitelský úvěr na bydlení s pevnou zápůjční úrokovou sazbou, který spadl do působnosti SZSÚ (například některé americké hypotéky či některé úvěry ze stavebního spoření), budou se pravidla předčasného splacení takového úvěru do té doby řídit SZSÚ. Předčasné splacení spotřebitelského úvěru na bydlení s pevnou zápůjční úrokovou sazbou, na který se SZSÚ nevztahoval, bude do té doby možné jen v případech a za podmínek stanovených danou úvěrovou smlouvou.

Předčasné splacení **spotřebitelských úvěrů jiných než na bydlení**, které byly sjednány za účinnosti SZSÚ a spadaly do jeho působnosti, se bude nadále řídit tímto předpisem, konkrétně § 15 SZSÚ, neboť nestanoví-li ZSÚ jinak, řídí se podle § 164 ZSÚ práva a povinnosti ze smlouvy o spotřebitelském úvěru uzavřené přede dnem nabytí účinnosti ZSÚ dosavadními právními předpisy. Jak je však uvedeno výše, úprava v obou předpisech je v podstatě totožná.

Předčasné splacení úvěrů jiných než na bydlení, které byly uzavřeny za účinnosti SZSÚ a byly vyjmuty z jeho působnosti (např. úvěry s celkovou výší nižší než 5 000 Kč nebo vyšší než 1 880 000 Kč), ale zároveň nesplňujících definici spotřebitelského úvěru na bydlení podle ZSÚ, bude možné pouze v případě, stanoví-li tak příslušná smlouva o úvěru. Zákonná úprava podmínek předčasného splacení obsažená v SZSÚ ani ZSÚ se na takové úvěry nevztahuje.

Ustanovení § 164 věta druhá ZSÚ však umožňuje stranám smlouvy o spotřebitelském úvěru uzavřené přede dnem účinnosti ZSÚ ujednat si, že se jejich práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy budou řídit ZSÚ ode dne nabytí jeho účinnosti. Pokud strany této možnosti využijí, předčasné splacení takového úvěru se bude řídit pravidly uvedenými v ZSÚ od 1. 12. 2016, a to bez ohledu na to, o jaký typ spotřebitelského úvěru se jedná a zda úvěr spadl do působnosti SZSÚ.

Otázka č. 2

Kdo může poskytovat a zprostředkovávat spotřebitelské úvěry dle ZSÚ? Zaniká možnost poskytovat nebo zprostředkovávat spotřebitelské úvěry na základě živnostenského oprávnění již dnem nabytí účinnosti ZSÚ?

Ustanovení

- § 7, § 8, § 10, § 18, § 29, § 39, § 169 - 171, § 174 ZSÚ

Odpověď
(27. 9. 2016)

ZSÚ přináší změny ve vymezení osob, které mohou poskytovat nebo zprostředkovávat spotřebitelský úvěr. Poskytovat a zprostředkovávat spotřebitelský úvěr (jak byl vymezen v SZSÚ) bylo za účinnosti SZSÚ možné mimo jiné na základě vázané živnosti „poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru“ a k poskytování a zprostředkování úvěrů, na které se SZSÚ nevztahoval, postačovala živnost volná. Namísto uvedených živností je podle nové úpravy v ZSÚ rozhodující udělení oprávnění k činnosti nebankovního

poskytovatele nebo samostatného zprostředkovatele spotřebitelského úvěru Českou národní bankou, resp. u vázaných zástupců a zprostředkovatelů vázaného spotřebitelského úvěru zápis do registru vedeného ČNB. ZSÚ stanovuje podmínky pro udělení oprávnění (resp. zápis do registru) pro nebankovního poskytovatele a jednotlivé typy zprostředkovatelů samostatně, a to v ustanoveních § 10, § 18, § 29 a § 39 ZSÚ. V důsledku širšího vymezení spotřebitelského úvěru v ZSÚ oproti předchozí úpravě v SZSÚ budou tyto podmínky muset splnit i některé subjekty, kterým postačovala k poskytování úvěrů doposud volná živnost. Ustanovení § 7 ZSÚ dále vyjmenovává osoby, které mohou poskytovat spotřebitelský úvěr na základě povolení získaného podle jiného zákona (zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, zákona č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech, nebo zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku). I tyto osoby jsou povinny se při poskytování spotřebitelského úvěru řídit ZSÚ a musí také splňovat požadavky na výkon činnosti, na které odkazuje § 8 odst. 3 ZSÚ, a skrze § 8 odst. 2 ZSÚ také personální předpoklady k provozování činnosti upravené v části páté ZSÚ (odborná způsobilost a důvěryhodnost). ČNB dále na tomto místě odkazuje na odpověď na otázku č. 5 k rozsahu oprávnění institucí upravených v zákoně o platebním styku poskytovat spotřebitelské úvěry.

Oprávnění poskytovat nebo zprostředkovávat úvěry na základě shora zmíněných živnostenských oprávnění dnem nabytí účinnosti ZSÚ nezaniká. Zákon upravuje přechodné období po dni nabytí účinnosti ZSÚ, po které mohou v poskytování a zprostředkování spotřebitelských úvěrů pokračovat držitelé výše uvedených živnostenských oprávnění, a to ve stejném rozsahu, jako za účinnosti SZSÚ. Stanovení určitého přechodného období je potřebné i z toho pohledu, že dříve než po dni nabytí účinnosti ZSÚ ČNB nemůže přijímat žádosti o udělení oprávnění, rozhodovat o nich, ani provádět zápisy do registru.

Na základě výše zmíněných živnostenských oprávnění tedy bude možné poskytovat nebo zprostředkovávat spotřebitelské úvěry na bydlení i úvěry jiné než na bydlení (jak jsou rozlišovány v terminologii ZSÚ) po dni nabytí účinnosti ZSÚ ještě po přechodnou dobu určenou ustanoveními § 169 – 171 a § 174 ZSÚ, konkrétně do doby než ČNB:

- a. rozhodne (pozitivně či zamítavě) o žádosti o udělení oprávnění k činnosti některé z osob uvedených v § 7 ZSÚ (nebankovního poskytovatele nebo osoby oprávněné poskytovat spotřebitelské úvěry na základě jiného zákona) nebo samostatného zprostředkovatele nebo
- b. provede na základě oznámení zastoupeného zápis osoby jako vázaného zástupce nebo zprostředkovatele vázaného spotřebitelského úvěru do registru (zprostředkovatel vázaného spotřebitelského úvěru nepřichází v úvahu v případě úvěrů na bydlení) nebo oznámí zastoupenému, že zápis nebyl proveden.

Podmínkou pro využití možnosti pokračovat v poskytování nebo zprostředkování spotřebitelských úvěrů ještě po přechodné období po dni nabytí účinnosti ZSÚ na základě živnostenského oprávnění je podání některé z výše uvedených žádostí nebo oznámení do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti ZSÚ. Marným uplynutím této lhůty oprávnění poskytovat nebo zprostředkovávat spotřebitelské úvěry na základě živnostenského oprávnění rovněž zaniká.

ČNB rozhodne o žádosti o udělení oprávnění k činnosti některé z osob uvedených v § 7 ZSÚ či samostatného zprostředkovatele nebo zapíše vázaného zprostředkovatele nebo zprostředkovatele vázaného spotřebitelského úvěru do registru nebo informuje jejich zastoupeného o neprovedení zápisu do 15 měsíců od přijetí žádosti či oznámení. Pouze v případě žádosti o zprostředkování spotřebitelských úvěrů na bydlení je lhůta pro rozhodnutí stanovena do 21. 3. 2017.

Otázka č. 3

Od jakého okamžiku se musí poskytovatel a zprostředkovatel spotřebitelského úvěru řídit ZSÚ?

Ustanovení

- § 7, § 8, § 10, § 18, § 23, § 164, § 169 – 171 ZSÚ

Odpověď
(27. 9. 2016)

ZSÚ nabývá účinnosti dne 1. 12. 2016. Od tohoto data jsou poskytovatelé (uvedení v § 7 ZSÚ) i zprostředkovatelé spotřebitelského úvěru (uvedení v § 16 ZSÚ) povinni postupovat při poskytování a zprostředkování spotřebitelských úvěrů klientům v souladu s ustanoveními ZSÚ, nestanoví-li přechodná ustanovení jinak. Přechodná ustanovení vedle poskytnutí možnosti po přechodné období po nabytí účinnosti ZSÚ pokračovat v poskytování nebo zprostředkování spotřebitelských úvěrů na základě živnostenského oprávnění, které se věnuje odpověď č. 2, také v § 169 – 171 ZSÚ odkládají povinnost řídit se § 8 a § 23 ZSÚ o nejvýše 3 měsíce, a to osobám, které byly přede dnem nabytí účinnosti ZSÚ oprávněny poskytovat nebo zprostředkovávat spotřebitelské úvěry. Výjimkou je požadavek na odbornou způsobilost osob, pomocí nichž je spotřebitelský úvěr poskytován nebo zprostředkováván a u nichž je přechodné období stanoveno odlišně. Přechodným ustanovením souvisejícím s požadavkem na odbornou způsobilost těchto osob podle § 8 odst. 2 a § 23 odst. 2 ZSÚ i samotných nebankovních poskytovatelů a samostatných zprostředkovatelů podle § 10 a § 18 ZSÚ se věnuje odpověď na otázku č. 4.

Práva a povinnosti ze smluv o spotřebitelském úvěru uzavřených počínaje 1. 12. 2016 se řídí ZSÚ. Smlouvy uzavřené před tímto datem se budou na základě § 164 ZSÚ nadále řídit dosavadními právními předpisy, tedy SZSÚ v případě úvěrů spadajících do jeho působnosti. Přechodná ustanovení ZSÚ nicméně stanovují, že vybraná ustanovení nové úpravy (ustanovení o posouzení úvěruschopnosti při významném navýšení celkové výše úvěru, úprava předčasného splacení a postupu při prodloužení spotřebitele a některé informační povinnosti) se mají aplikovat i na smlouvy o spotřebitelském úvěru uzavřené přede dnem nabytí účinnosti ZSÚ. Ustanovení § 164 věta druhá ZSÚ pak umožňuje stranám takových smluv ujednat si, že práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy se řídí ZSÚ ode dne nabytí jeho účinnosti zcela.

Otázka č. 4

Jak je možné prokázat odbornou způsobilost do doby, než bude možné absolvovat odbornou zkoušku zaměřenou na prokázání odborných znalostí a dovedností? Je přístupný seznam osob akreditovaných k pořádání odborných zkoušek? Je stanoveno přechodné období pro předložení povinného maturitního vysvědčení?

Ustanovení

- § 8, § 10, § 18, § 23, § 60 – 62, § 69, § 169-171, § 176 ZSÚ

Odpověď
(27. 9. 2016)

Odborná způsobilost je jednou z podmínek udělení oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru (§ 10 odst. 1 písm. d) ZSÚ) a samostatného zprostředkovatele spotřebitelského úvěru (§ 18 odst. 1 písm. c) ZSÚ). Podle § 8 odst. 2 ZSÚ podmínky odborné způsobilosti musí splňovat také každý pracovník (vymezený v § 3 odst. 1 písm. h) ZSÚ), vázaný zástupce a jeho pracovník nebo zprostředkovatel vázaného spotřebitelského úvěru a jeho pracovník zastupující poskytovatele spotřebitelského úvěru, a podle § 23 ZSÚ také každý pracovník a vázaný zástupce a jeho pracovník zastupující samostatného zprostředkovatele, případně samostatný zprostředkovatel sám, je-li fyzickou osobou.

Splnění podmínky odborné způsobilosti bude nebankovní poskytovatel spotřebitelského úvěru a samostatný zprostředkovatel dokládat ČNB při podání žádosti o udělení oprávnění k činnosti. Všichni poskytovatelé spotřebitelských úvěrů (nejenom nebankovní) a samostatní zprostředkovatelé by měli být

průběžně schopni prokázat, že vykonávají činnost v souladu s § 8 resp. § 23 ZSÚ.

Odbornou způsobilostí se podle § 60 odst. 1 ZSÚ rozumí získání všeobecných znalostí, které budou prokazovány vysvědčením o maturitní zkoušce nebo dokladem o dosažení vyššího vzdělání, a odborných znalostí a dovedností nezbytných pro poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského, které budou dokládány osvědčením o úspěšném vykonání odborné zkoušky. Ta má být podle ZSÚ pořádána pro skupiny odbornosti poskytování a zprostředkování úvěrů na bydlení, úvěrů jiných než na bydlení a vázaných spotřebitelských úvěrů. Rozsah znalostí stanovuje obecně § 60 ZSÚ a blíže ho bude specifikovat spolu s dalšími požadavky na průběh zkoušky vyhláška ČNB o odbornosti. Ve spolupráci s Ministerstvem financí vypracuje ČNB zkouškové otázky, které budou přístupné veřejnosti. Odborné zkoušky pořádají akreditované osoby (nikoli ČNB), kterým ČNB udělí oprávnění k jejich pořádání. Seznam akreditovaných osob zveřejní ČNB na svých internetových stránkách. Žádost o udělení akreditace je možné podat až po datu účinnosti ZSÚ.

Přechodná ustanovení ZSÚ stanovují časově omezené období, po které se odkládá povinnost poskytovatelů a samostatných zprostředkovatelů spotřebitelského úvěru splňovat podmínku odborné způsobilosti podle § 8 odst. 2 resp. § 23 odst. 2 ZSÚ. Požadavek na plnění podmínek odborné způsobilosti je třeba splnit následujícím způsobem:

- a. do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti ZSÚ (§ 169 odst. 3, resp. § 170 odst. 3 ZSÚ) pro osoby, které byly přede dnem nabytí účinnosti ZSÚ oprávněny poskytovat nebo zprostředkovávat spotřebitelský úvěr jiný než na bydlení,
- b. do 21. března 2017 (§ 169 odst. 5, resp. § 171 odst. 5 ZSÚ) pro osoby, které byly před 20. březnem 2014 oprávněny poskytovat nebo zprostředkovávat spotřebitelské úvěry na bydlení.

V případě osob poskytujících nebo zprostředkovávajících jak úvěry na bydlení, tak úvěry jiné než na bydlení se aplikace výše uvedených výjimek posuzuje s ohledem na to, o jaký typ úvěru se jedná.

Poskytovatelé a zprostředkovatelé, na které se žádná z výše uvedených výjimek nevztahuje, musejí splňovat podmínky odborné způsobilosti již ode dne nabytí účinnosti ZSÚ.

ZSÚ nicméně souhrnně pro všechny osoby stanovuje v § 176 ZSÚ možnost po omezenou dobu prokázat odbornou způsobilost jinak než výše uvedeným způsobem. Doložit všeobecné znalosti vysvědčením o maturitní zkoušce nebo dokladem o vyšším vzdělání bude možné do 42 měsíců ode dne nabytí účinnosti ZSÚ. Fyzické osoby, které ke dni nabytí účinnosti ZSÚ nepřetržitě alespoň po dobu 3 let poskytovaly nebo zprostředkovaly spotřebitelský úvěr nebo se jako pracovníci osoby oprávněné poskytovat nebo zprostředkovávat spotřebitelský úvěr přímo podílely na poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru, nebo byly za poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru zodpovědné (§ 176 odst. 3 ZSÚ), pak nebudou povinny prokazovat složení maturitní zkoušky vůbec. Pokud jde o odborné znalosti a dovednosti, u nich ZSÚ v § 176 odst. 1 stanovuje přechodné období 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona, po které bude možné doklad o složení odborné zkoušky nahradit čestným prohlášením. Toto ustanovení reaguje částečně na fakt, že akreditaci k pořádání odborných zkoušek bude možné získat až po dni nabytí účinnosti zákona a první zkoušky odbornosti budou proto pořádány až s určitou časovou prodlevou ode dne nabytí účinnosti ZSÚ. Předmětné čestné prohlášení je možné využít jak při prokazování odborné způsobilosti při podání žádosti o udělení oprávnění podle § 10 a § 18 ZSÚ, tak při prokázání plnění povinností podle § 8 a § 23 ZSÚ.

Otázka č. 5

V jakém rozsahu mohou platební instituce, zahraniční platební instituce, poskytovatelé platebních služeb malého rozsahu, instituce elektronických peněz, zahraniční instituce elektronických peněz a vydavatelé elektronických peněz malého rozsahu poskytovat spotřebitelské úvěry na základě oprávnění získaného podle ZPS? Mění se v souvislosti s přijetím ZSÚ nějakým způsobem požadavky na tyto instituce?

Ustanovení

- § 7 ZSÚ
- § 8, § 31, § 36, § 46, § 52n, § 53 ZPS

Odpověď
(27. 9. 2016)

Platební instituce budou moci v souladu podle § 7 písm. c) ZSÚ spotřebitelům poskytovat na základě povolení k činnosti platební instituce jen ty úvěry, které souvisejí s poskytováním platebních služeb, tedy ty, které jsou vymezeny v § 8 odst. 3 ZPS. Toto omezení se na základě § 31 resp. § 36 ZPS vztahuje i na zahraniční platební instituce a poskytovatele platebních služeb malého rozsahu.

Obdobně je rozsah spotřebitelských úvěrů, které bude možné ode dne nabytí účinnosti ZSÚ poskytovat jen na základě příslušného povolení podle ZPS omezen pro instituce elektronických peněz (viz § 46 odst. 2 a 3 ZPS). Toto omezení se na základě § 52n resp. § 53 ZPS vztahuje i na zahraniční instituce elektronických peněz a vydavatele elektronických peněz malého rozsahu.

Jiné spotřebitelské úvěry, které nesouvisejí s poskytováním platební služby, mohou shora uvedené subjekty poskytovat jen na základě oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru.

Zákonem č. 258/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru, dochází k doplnění ZPS o nové požadavky na poskytovatele platebních služeb malého rozsahu a vydavatele elektronických peněz malého rozsahu, kteří chtějí poskytovat spotřebitelské úvěry související s poskytováním platebních služeb. Registrace těchto osob se musí vztahovat na poskytování spotřebitelského úvěru, přičemž rozšířit registraci o tuto činnost je možné u žadatele, který:

- je evropskou společností, akciovou společností nebo společností s ručením omezeným a
- má počáteční kapitál, jehož původ je průhledný a nezávadný, alespoň ve výši 20 000 000 Kč.

Na poskytovatele platebních služeb malého rozsahu a vydavatele elektronických peněz malého rozsahu, jejichž registrace se vztahuje na poskytování spotřebitelského úvěru, se vztahují obdobně ustanovení § 14 ZSÚ o kapitálu nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru. Nedodržení některého z požadavků týkajících se kapitálu podle § 14 ZSÚ je pak správním deliktem podle ZPS.

Skutečnost, zda se registrace poskytovatele platebních služeb malého rozsahu nebo vydavatele elektronických peněz malého rozsahu vztahuje na poskytování spotřebitelského úvěru souvisejícího s poskytováním platebních služeb, se zapisuje do příslušných registrů, které na základě § 136 ZPS vede ČNB.

Poskytovatel platebních služeb malého rozsahu a vydavatel elektronických peněz malého rozsahu mohou na základě dosavadního oprávnění poskytovat spotřebitelský úvěr po dobu 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona č. 258/2016 Sb., která je stanovena k 1. 12. 2016. Podají-li v této lhůtě žádost o rozšíření registrace o poskytování spotřebitelského úvěru, mohou poskytovat spotřebitelský úvěr do doby, než ČNB rozhodne o jejich žádosti.

Otázka č. 6

Je zprostředkovatel povinen doložit orgánu dohledu (v rámci případné kontroly), že povinnost spočívající v poskytnutí předšmluvních informací spotřebiteli splnil poskytovatel úvěru?

Ustanovení

- **§ 94 odst. 4 ZSÚ**

Odpověď
(25. 10. 2016)

§ 94 odst. 4 ZSÚ zakládá právní domněnku, která stanoví, že splní-li povinnost poskytnout informace a náležitě vysvětlení poskytovatel, platí, že tuto povinnost splnil i zprostředkovatel. Pokud bude chtít zprostředkovatel využít toto ustanovení ve svůj prospěch jako odůvodnění toho, proč sám nemusel předmětnou povinnost plnit, měl by být schopen náležitě doložit skutečnost, že uvedená povinnost byla splněna poskytovatelem.

Otázka č. 7

V jakých případech je nutné uzavřít smlouvu o zprostředkování spotřebitelského úvěru se spotřebitelem v písemné formě?

Ustanovení

- **§ 125 - 127 ZSÚ**

Odpověď
(25. 10. 2016)

Smlouva o zprostředkování spotřebitelského úvěru, ať již jde o smlouvu příkazní, smlouvu o zprostředkování nebo o jiný smluvní typ či o smlouvu nepojmenovanou, vyžaduje podle § 125 ZSÚ písemnou formu v případě, má-li ze smlouvy o zprostředkování spotřebitelského úvěru vyplývat pro spotřebitele určitá povinnost. V písemné smlouvě musejí být obsaženy jasným, výstižným a zřetelným způsobem informace uvedené v § 127 ZSÚ.

Povinností, která ve smyslu § 125 ZSÚ může spotřebiteli vyplývat ze smlouvy o zprostředkování spotřebitelského úvěru, je typicky povinnost spotřebitele hradit zprostředkovateli spotřebitelského úvěru odměnu za poskytované služby. Povinností v § 125 ZSÚ naopak není míněna povinnost, která spotřebiteli vyplývá již ze samotného ZSÚ, např. povinnost spotřebitele poskytnout zprostředkovateli na základě jeho požadavku úplné a pravdivé informace potřebné k posouzení úvěruschopnosti. Pokud by však nedodání určitých dokumentů spotřebitelem mělo být podle smlouvy o zprostředkování spotřebitelského úvěru sankcionováno, písemná forma je vyžadována.

Je-li vyžadována písemná forma smlouvy o zprostředkování spotřebitelského úvěru, je zprostředkovatel zároveň povinen neprodleně po jejím uzavření poskytnout spotřebiteli jedno vyhotovení smlouvy v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat. Neposkytnutí informací podle § 127 ZSÚ spotřebiteli v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat v případech, je-li podle § 125 ZSÚ vyžadováno, má podle § 131 ZSÚ za následek prodloužení lhůty pro odstoupení od smlouvy o zprostředkování spotřebitelského úvěru. Lhůta neskončí dříve než 14 dnů poté, kdy zprostředkovatel poskytl v listinné podobě nebo na trvalém nosiči dat spotřebiteli chybějící informace.

Otázka č. 8

Podle ZSÚ mají být informace týkající se zprostředkovatele, předšmluvní informace a návrh textu smlouvy poskytnuty spotřebiteli v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy. Jaká doba je považována za dostatečný předstih?

Ustanovení

- **§ 93, § 100, § 105 ZSÚ**

Odpověď
(25. 10. 2016)

S dostatečným předstihem před zprostředkováním spotřebitelského úvěru má spotřebitel obdržet informace týkající se zprostředkovatele uvedené v § 93 ZSÚ. Na základě § 100 odst. 1 písm. b) ZSÚ má spotřebitel s dostatečným předstihem před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo předtím, než učiní závazný návrh na uzavření takové smlouvy, obdržet předšmluvní informace uvedené v § 95 - 98 ZSÚ a na základě § 105 odst. 2 ZSÚ také návrh smluvních

podmínek, které mají být obsahem smlouvy o spotřebitelském úvěru, v podobě návrhu textu smlouvy. ZSÚ přitom nespecifikuje, kdy jsou informace či smluvní podmínky poskytnuty s dostatečným předstihem.

Smyslem shora uvedených informačních povinností je posílení právní jistoty spotřebitelů. Spotřebitelům má být umožněno předem se reálně seznámit s parametry produktu a s právy a povinnostmi vyplývajícími jim ze smluvního vztahu. Měli by mít možnost zvážit přínosy daného produktu a učinit informované a kvalifikované rozhodnutí o tom, zda odpovídá jejich potřebám a finanční situaci. Pro informované rozhodování spotřebitelů jsou vedle informací týkajících se samotných podmínek úvěru zásadní i informace o roli zprostředkovatele v procesu uzavírání smlouvy.

Doba „s dostatečným předstihem“ musí být posuzována vždy v závislosti na okolnostech konkrétního obchodního případu, zejména s ohledem na složitost produktu, množství parametrů a rozsah sdělovaných informací. Dostatečným předstihem je vždy taková doba, ve které se spotřebitel může s poskytovanými informacemi či smluvními podmínkami řádně a beze spěchu seznámit, případně tyto porovnat s informacemi či smluvními podmínkami u jiných produktů. V zásadě není vyloučeno, aby se v některých případech jednalo o relativně krátkou dobu včetně uzavření smlouvy na prvním jednání poskytovatele nebo zprostředkovatele se spotřebitelem. Z okolností jiných případů však může vyplývat, že se musí jednat o delší dobu, aby byla podmínka poskytnutí informací či smluvních podmínek s dostatečným předstihem splněna. Je přitom nutné vzít v úvahu, že umožnění srovnávání nabídek různých produktů od různých poskytovatelů je jedním z cílů evropské právní úpravy, který se odráží také ve sjednocené podobě předmluvních informací. Poskytovatel nebo zprostředkovatel tak musí vždy zajistit, aby spotřebitel měl reálně k dispozici dostatečný časový prostor pro seznámení se s informacemi či smluvními podmínkami a pro jejich srovnání s konkurenčními nabídkami. Spotřebiteli proto nesmí být bráněno ve využití tohoto časového prostoru, nesmí na něj být vyvíjen žádný tlak, ani nesmí být jakkoli pobízen, aby tento prostor nevyužil. Naopak poskytovatel i zprostředkovatel by v rámci své povinnosti provozovat svou činnost s odbornou péčí měli vždy vést spotřebitele k tomu, aby se se všemi poskytnutými informacemi či smluvními podmínkami dostatečně seznámili.

Otázka č. 9

Je-li samostatný zprostředkovatel zastoupen při zprostředkování spotřebitelského úvěru vázaným zástupcem, o které z těchto osob má být spotřebitel informován v rámci předmluvních informací týkajících se zprostředkovatele, ve formuláři pro standardní informace o spotřebitelském úvěru a v evropském standardizovaném informačním přehledu?

Ustanovení

- § 76, § 93 – 95, § 99 ZSÚ, přílohy č. 2 a č. 4 k ZSÚ

Odpověď
(25. 10. 2016)

V případě, je-li poskytovatel spotřebitelského úvěru zastoupen vázaným zástupcem, je vázaný zástupce nesporně zprostředkovatelem ve smyslu:

- § 93 ZSÚ,
- formuláře pro standardní informace o spotřebitelském úvěru obsaženého v příloze č. 2 k ZSÚ, který má být spotřebitelům poskytnut na základě § 95 odst. 1 a § 99 odst. 1 ZSÚ, a
- evropského standardizovaného informačního přehledu (ESIP), který je obsažen v příloze č. 4 k ZSÚ a má být spotřebitelům poskytnut na základě § 95 odst. 2 a § 99 odst. 2 ZSÚ.

Formulář pro standardní informace o spotřebitelském úvěru, přehled informací o zprostředkovateli podle § 93 ZSÚ a ESIP budou v takovém případě obsahovat informace o vázaném zástupci. V případě spotřebitelského úvěru na bydlení budou ESIP a informace o zprostředkovateli podle § 93 ZSÚ obsahovat navíc i informaci o odměně vázaného zástupce, kterou mu hradí poskytovatel

spotřebitelského úvěru. Zastupuje-li při jednání se spotřebitelem poskytovatele nikoli jeho vázaný zástupce, ale samostatný zprostředkovatel, budou se uvedené informace týkat tohoto samostatného zprostředkovatele.

Avšak v případě, jedná-li se spotřebitelem samostatný zprostředkovatel zastupující poskytovatele spotřebitelského úvěru prostřednictvím svého vázaného zástupce, vzniká otázka, jaká osoba má být identifikována ve výše uvedených předmluvních informacích jako zprostředkovatel.

V souladu s termíny používanými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnice 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 109/2010 („MCD“) se zprostředkovatelem v ESIPu míní v případě vícestupňového uspořádání distribuce samostatný zprostředkovatel a nikoliv jeho vázaný zástupce. ESIP požaduje uvádění informace o zprostředkovateli, kterým je samostatný zprostředkovatel, vždy bez ohledu na to, zda jedná sám, či prostřednictvím vázaného zástupce. Vázaný zástupce samostatného zprostředkovatele v ESIP tedy uváděn být nemusí, tím spíše pak nemusí být uváděna jemu vyplácená odměna.

Obdobně ve formuláři pro standardní informace o spotřebitelském úvěru obsaženém v příloze č. 2 k ZSÚ se zprostředkovatelem v případě tohoto vícestupňového zastoupení rozumí samostatný zprostředkovatel.

Informační povinnost podle § 93 ZSÚ bude v případě vícestupňového uspořádání distribuce spotřebitelských úvěrů splněna tehdy, budou-li spotřebiteli poskytnuty informace o vázaném zástupci a podle § 93 odst. 1 písm. b) ZSÚ požadované informace o jeho zastoupeném, tedy o samostatném zprostředkovateli, a to včetně odměny samostatného zprostředkovatele. Oproti tomu odměna vázaného zástupce uváděna podle § 93 odst. 1 písm. f) ZSÚ být nemusí, neboť ten hovoří o výši odměny hrazené poskytovatelem, případně třetí osobou, kterou, i s přihlédnutím k pokynům k vyplnění ESIPu, na který toto ustanovení odkazuje, není míněn samostatný zprostředkovatel vyplácející odměnu svému vázanému zástupci.

Podle ustanovení § 76 odst. 2 ZSÚ „*Poskytovatel a zprostředkovatel jedná tak, aby bylo spotřebiteli zřejmé, zda jde o poskytovatele, samostatného zprostředkovatele, vázaného zástupce nebo zprostředkovatele vázaného spotřebitelského úvěru; u vázaného zástupce a zprostředkovatele vázaného spotřebitelského úvěru musí být z jeho jednání zřejmá osoba zastoupeného.*“ Spotřebiteli by tedy mělo být vždy zřejmé, v jaké roli osoba s ním jednající vystupuje, případně koho zastupuje. Povinnost identifikace osoby, která se spotřebitelem bezprostředně jedná, lze v ZSÚ dovodit také z povinnosti zavést a udržovat funkční systém vyřizování stížností, stanovené pro nebankovní poskytovatele úvěru v § 15 ZSÚ a pro samostatné zprostředkovatele v § 25 ZSÚ (pro banky pak taková povinnost vyplývá z § 11 odst. 9 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů).

Otázka č. 10

V informacích týkajících se zprostředkovatele poskytovaných spotřebitelům na základě § 93 ZSÚ v souvislosti se smlouvou o spotřebitelském úvěru na bydlení i v evropském standardizovaném informačním přehledu (ESIP) je třeba uvést odměnu zprostředkovatele placenou poskytovatelem spotřebitelského úvěru. Je třeba odměnu vyčíslit přesnou částkou, nebo je možné uvést jen způsob jejího výpočtu?

Ustanovení

- § 93, 95, 99 ZSÚ, příloha č. 4 k ZSÚ

Odpověď
(25. 10. 2016)

Podle § 93 odst. 1 písm. f) má být spotřebitel informován o výši odměny nebo pobídky, kterou má poskytovatel nebo třetí osoba zprostředkovateli zaplatit za služby v souvislosti se smlouvou o spotřebitelském úvěru na bydlení. Není-li tato výše doposud známa, informuje zprostředkovatel spotřebitele o tom, že bude

skutečná částka později uvedena v předmluvních informacích podle § 94 ZSÚ, tedy v ESIPu.

Výši odměny se rozumí přesné vyčíslení částky, kterou má poskytovatel úvěru zprostředkovateli v souvislosti se smlouvou o spotřebitelském úvěru na bydlení uhradit. Vyjádření pouhého způsobu výpočtu odměny, např. uvedení procenta z výše zprostředkovaného úvěru, je možné v případě předmluvních informací týkajících se zprostředkovatele (§ 93 odst. 1 písm. f) ZSÚ). V takovém případě ale musí být konkrétní výše odměny následně uvedena v ESIPu.

Otázka č. 11

S ohledem na to, že v ZSÚ je stanoven požadavek na uzavření smlouvy se spotřebitelem v písemné formě, je třeba ke smlouvě uzavírané pomocí elektronických prostředků připojit zaručený elektronický podpis, nebo postačuje i (prostý) elektronický podpis smluvních stran?

Ustanovení

- § 104, § 110, § 125 ZSÚ
- § 561 odst. 1, § 562 odst. 1 OZ
- článek 3 bod 10) a bod 11) nařízení eIDAS
- § 7 ZSVD
- § 2 písm. a) a b) ZEP

Odpověď
(21. 11. 2016)

Na základě § 104 ZSÚ vyžaduje smlouva o spotřebitelském úvěru písemnou formu. Při nesplnění požadavku na písemnou formu se uplatní omezení výše zápůjční úrokové sazby a dalších plateb spotřebitele podle § 110 ZSÚ. Smlouva o zprostředkování spotřebitelského úvěru vyžaduje podle § 125 ZSÚ pod sankcí neplatnosti písemnou formu tehdy, vyplývá-li z ní pro spotřebitele určitá povinnost.

Podle § 561 odst. 1 OZ je k platnosti právního jednání učiněného v písemné formě vyžadován podpis jednatelů s tím, že podpis může být nahrazen mechanickými prostředky tam, kde je to obvyklé, a jiný právní předpis stanoví, jak lze při právním jednání učiněném elektronickými prostředky písemnost elektronicky podepsat. Podle ustanovení § 562 odst. 1 OZ je písemná forma zachována i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednatelů.

Prvním požadavkem pro naplnění písemné formy právního jednání je zachycení vůle jednatelů v textové podobě, což lze učinit i elektronicky nebo jinými technickými prostředky. Smlouvu o spotřebitelském úvěru nebo o zprostředkování spotřebitelského úvěru je tak v zásadě možné uzavřít např. prostřednictvím webové aplikace poskytovatele nebo zprostředkovatele spotřebitelského úvěru.

Druhým požadavkem pro naplnění písemné formy právního jednání je podle § 561 odst. 1 OZ podpis jednatelů. Jiným právním předpisem, na který toto ustanovení odkazuje, je ZSVD, který navazuje na nařízení eIDAS. ZSVD nabyl účinnosti dne 19. 9. 2016 a k tomuto datu zrušil ZEP.

Jak dříve platný ZEP, tak i nařízení eIDAS rozeznávají několik druhů elektronických podpisů, přičemž často kladeným dotazem je, zda je k dodržení písemné formy právního jednání třeba zaručený elektronický podpis, vymezený v článku 3 bodu 11) nařízení eIDAS a dříve, s určitými rozdíly, v § 2 písm. b) ZEP, či zda stačí (prostý) elektronický podpis. Podle § 2 písm. a) ZEP byly (prostým) elektronickým podpisem údaje v elektronické podobě, které jsou připojené k datové zprávě nebo jsou s ní logicky spojené, a které slouží jako metoda k jednoznačnému ověření identity podepsané osoby ve vztahu k datové zprávě. Podle článku 3 bodu 10) nařízení eIDAS jsou (prostým) elektronickým podpisem data v elektronické podobě, která jsou připojena k jiným datům v elektronické podobě nebo jsou s nimi logicky spojena, a která podepisující osoba používá k podepsání. Nařízení eIDAS oproti ZEP již neuvádí jako náležitost (prostého) elektronického podpisu jednoznačné ověření identity jednatelů ve vztahu

k datové zprávě.

Zároveň se odborná veřejnost neshoduje v názoru na vztah ustanovení § 561 odst. 1 a § 562 odst. 1 OZ, kdy jedna část odborné veřejnosti¹ se přiklání k názoru, že § 562 odst. 1 OZ je zvláštním ustanovením k § 561 odst. 1 OZ a upravuje náležitosti právního jednání, které nevyžadují podpis, zatímco druhá část odborné veřejnosti² se domnívá, že § 562 odst. 1 za zvláštní ustanovení k § 561 odst. 1 považován být nemůže a podpis jednatelů nesmí u písemného právního jednání chybět. I od tohoto závěru se přitom odvíjí, zda elektronický podpis musí umožňovat určení jednatelů, či zda se uplatní pouze ustanovení § 7 ZSVD, podle kterého lze k podepisování elektronickým podpisem použít také jiný (prostý) typ elektronického podpisu, který je v nařízení eIDAS vymezen výše uvedeným způsobem, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se právně jedná jiným způsobem než způsobem uvedeným ve speciálních případech stanovených v § 5 a § 6 odst. 1 ZSVD.

V této souvislosti upozorňujeme, že ČNB je oprávněna posuzovat splnění požadavku písemné formy smlouvy pouze pro účely dohledu vykonávaného ČNB, přičemž v případě soukromoprávního sporu bude záležet na posouzení Finančního arbitra a soudů České republiky.³

Obecně z pohledu výkonu dohledu nad ochranou spotřebitele ČNB nepovažuje za nezbytné, aby za účelem dodržení písemné formy byla v soukromoprávních vztazích právní jednání učiněná elektronickými prostředky vždy podepsána zaručeným elektronickým podpisem ve smyslu článku 3 bod 11) nařízení eIDAS, resp. dříve § 2 písm. b) ZEP, a to proto, že požadavek písemné formy vyplývá podle důvodové zprávy k ZSÚ z nutnosti nastolení právní jistoty v těchto smluvních vztazích a z nutnosti zajištění důkazů pro případné právní spory a podle ČNB pak především ze snahy zabránit v současné době mnohdy uplatňovaným praktikám, kdy spotřebitel uzavírá závazky, aniž by se předem mohl seznámit s jejich podmínkami a veškerými důsledky. Těmto záměrům může podle ČNB často vyhovět i (prostý) elektronický podpis. Ostatně i důvodová zpráva k § 7 ZSVD uvádí, že v případě právních jednání dle předmětného ustanovení je možné použít všechny typy elektronických podpisů, které nařízení eIDAS zná, tj. elektronický podpis, zaručený elektronický podpis, zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaný elektronický podpis. Podle důvodové zprávy tak ZSVD rozšiřuje paritu s vlastnoručním podpisem i na tyto typy elektronických podpisů.

Z důvodu zabránění možnému zneužití údajů jiné osoby a z důvodu ochrany spotřebitele před následky právních jednání, s kterými nevyjádřil souhlas, očekává však ČNB v souladu s povinností poskytovatele a zprostředkovatele provozovat dle § 75 ZSÚ svou činnost s odbornou péčí zavedení mechanismů, které zajistí dostatečnou úroveň ověření identity jednatelů. Podpis spotřebitele i podpis poskytovatele musí být dále vždy připojeny prokazatelně k takovému textu smlouvy, se kterým se spotřebitel seznámil a kterým projevil vůli být vázán. V případě uzavření smlouvy prostřednictvím webové aplikace poskytovatele nebo zprostředkovatele spotřebitelského úvěru by proto tato měla zajišťovat spolehlivé záznamy o provedeném ověření identity spotřebitele, o informacích vyměněných mezi spotřebitelem a poskytovatelem spotřebitelského úvěru a o dalších prvcích kontrakčního procesu tak, aby mohlo být doloženo, že spotřebitel se seznámil s obsahem smlouvy, náležitým způsobem s ní vyjádřil

¹ Např. *Korbel, F., Melzer, F.*: Písemnost, elektronický a biometrický podpis v elektronickém právním jednání. *Bulletin advokacie*. 2014, č. 12, s. 31-36.

² Např. *Lavický, P. a kol.*: *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář*. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, s. 2025 an.

³ ČNB odkazuje zejména na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 33 Cdo 3210/2007. Je však otázkou, jak budou soudy postupovat za účinnosti nové úpravy, která je odlišná od úpravy, z níž toto a další doposud zveřejněná rozhodnutí vycházejí.

souhlas a podpis byl připojen ke smlouvě stejného znění. ČNB se domnívá, že elektronickým podpisem může být vedle jiného i jednorázový kód, pokud je mezi stranami předem dojednáno, jakým způsobem je k podepisování používán.

Tato odpověď se nedotýká jiných povinností poskytovatelů a zprostředkovatelů spotřebitelských úvěrů stanovených v ZSÚ (poskytnutí a vysvětlení před smluvními informací, poskytnutí smlouvy spotřebiteli neprodleně po uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat podle § 105 ZSÚ a další) nebo v jiných právních předpisech (např. v zákoně č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu).

Otázka č. 12

Umožňuje § 122 ZSÚ, aby byly pro případ prodlení spotřebitele sjednány všechny v něm zmíněné platby, nebo je třeba toto ustanovení vykládat tak, že věřitel může uplatnit vždy jen jednu z uvedených sankcí?

Ustanovení

- **§ 122 ZSÚ**

Odpověď
(23. 11. 2016)

Ve smlouvě o spotřebitelském úvěru lze sjednat vedle sebe všechny platby související s prodlením spotřebitele uvedené v § 122 ZSÚ. Ustanovení § 122 ZSÚ umožňuje věřiteli sjednat pro případ prodlení spotřebitele s plněním dluhu vyplývajícího ze smlouvy o spotřebitelském úvěru uvedené platby v jakýchkoliv kombinacích, omezuje pouze výši těchto plateb.

Otázka č. 13

Stanovuje ZSÚ nějaká omezení pro ujednání o splácení spotřebitelského úvěru v jiné měně, než v jaké byl úvěr poskytnut?

Ustanovení

- **§ 3 odst. 2 písm. l) ZSÚ**

Odpověď
(23. 11. 2016)

ZSÚ nezakazuje, aby bylo sjednáno splácení spotřebitelského úvěru v jiné měně, než v jaké byl úvěr poskytnut. Poskytovatel úvěru by však v takovém případě měl spotřebitele jasným, výstižným a zřetelným způsobem informovat o tomto způsobu splácení a jeho podmínkách.

Omezení v podobě zvláštních požadavků stanovuje ZSÚ pouze v případě některých spotřebitelských úvěrů na bydlení. V § 3 odst. 2 písm. l) ZSÚ je definován pojem spotřebitelský úvěr v cizí měně. Tím se rozumí spotřebitelský úvěr na bydlení, který je v okamžiku uzavření smlouvy o spotřebitelském úvěru na bydlení vyjádřen v jiné měně, než

1. ve které má spotřebitel příjem, z něhož má být spotřebitelský úvěr splácen,
2. ve které spotřebitel drží aktiva, z nichž má být spotřebitelský úvěr splácen, nebo
3. v měně členského státu, v němž má spotřebitel bydliště.

Pro toto vymezení tedy není důležitá měna, v níž je úvěr splácen, ale rozdíl mezi měnou, v níž byl úvěr poskytnut, a některou z měn podle bodů 1 až 3. ZSÚ pak stanovuje pro spotřebitelský úvěr v cizí měně zvláštní požadavky na plnění informační povinnosti a na obsah smlouvy o spotřebitelském úvěru v cizí měně, včetně postupů a povinností poskytovatele pro omezení rizik vyplývajících ze sjednání takového úvěru.

Otázka č. 14

Je přípustné, aby zahraniční banka, která poskytuje v České republice spotřebitelské úvěry na bydlení, oceňovala nemovitosti, které jsou předmětem zajištění těchto úvěrů, podle zahraničního právního řádu, nebo je nutné, aby pro český trh zavedla pravidla podle českého zákona upravujícího oceňování majetku?

Ustanovení

- § 113 odst. 3 ZSÚ

Odpověď
(23. 11. 2016)

Ustanovení § 113 odst. 3 ZSÚ sjednocuje podmínky oceňování nemovitostí jako předmětu zajištění spotřebitelských úvěrů na bydlení, a je tedy nutné v případě těchto úvěrů postupovat podle zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů.

Otázka č. 15

V jakém rozsahu bude ČNB požadovat předložení návrhu vnitřních předpisů upravujících postupy a pravidla podle § 15 ZSÚ?

Ustanovení

- § 15 ZSÚ
- § 3 písm. j) vyhlášky ČNB o žádostech

Odpověď
(23. 11. 2016)

Podle § 3 písm. j) vyhlášky ČNB o žádostech se k žádosti o udělení oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru předkládá „návrh vnitřních předpisů upravujících postupy a pravidla podle § 15 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru“. K žádosti je nutné přiložit veškeré relevantní vnitřní předpisy upravující pravidla a postupy podle § 15 odst. 2 ZSÚ (včetně interních řádů a manuálů).

Jednotlivé postupy a pravidla podle § 15 ZSÚ mohou být obsaženy ve více vnitřních předpisech. Pokud však předpisová základna neodpovídá struktuře podle § 15 ZSÚ, je nutné přesně identifikovat jednotlivé vnitřní předpisy, a to včetně jejich konkrétních částí, v rozčlenění podle jednotlivých ustanovení § 15 ZSÚ.

Informace upřesňující postup pro podávání žádostí lze najít v *Metodice k podávání žádostí o udělení oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru* a v *Dohledovém benchmarku č. 3/2016 - Požadavky na výkon činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru podle § 15 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru*. Oba dokumenty, jakož i další informace k povolovacím a schvalovacím řízením podle ZSÚ, jsou dostupné na webové adrese:

http://www.cnb.cz/cs/dohled_financi_trh/vykon_dohledu/povolovaci_schvalovaci_rizeni/poskytovatele_spotrebitelskeho_uveru/index.html.

Otázka č. 16

Lze za nepřetržitou činnost ve smyslu § 176 odst. 3 ZSÚ, tedy pro účely prokazování odborné způsobilosti, považovat i činnost, která byla vykonávána po celkovou dobu 3 let, ale byla přerušena obdobím, kdy byla posuzovaná osoba na mateřské nebo rodičovské dovolené?

Ustanovení

- § 60 odst. 2, § 176 odst. 3 ZSÚ

Odpověď
(23. 11. 2016)

Za podmínku aplikace výjimky z požadavku na prokázání všeobecných znalostí podle § 60 odst. 2 ZSÚ považujeme relevantní odbornou praxi v celkové délce požadovaných tří let. Pokud byla tato praxe přerušena pouze bezprostředně navazující mateřskou či rodičovskou dovolenou, je podmínka nepřetržitosti odborné praxe splněna.

Otázka č. 17

Je pro splnění povinnosti podle § 78 ZSÚ možné zaznamenávat komunikaci se spotřebitelem formou elektronického záznamu provedeného do interního systému zaměstnancem nebo vázaným zástupcem?

Ustanovení

- **§ 78 ZSÚ**

Odpověď
(23. 11. 2016)

V souvislosti s uchováváním dokumentů a záznamů je třeba mít na paměti, že tyto dokumenty nebo jiné záznamy musí být pořizeny v rozsahu, který je nezbytný pro hodnověrné osvědčení řádného plnění povinností poskytovatele a zprostředkovatele (viz § 78 odst. 1 ZSÚ). ZSÚ pak uvádí demonstrativní výčet dokumentů a záznamů, které musí poskytovatel a zprostředkovatel uchovávat.

ZSÚ nespecifikuje podrobnější požadavky na formu záznamu komunikace se spotřebitelem, pouze v § 78 odst. 6 ZSÚ stanoví, že se záznam pořizuje písemně nebo jiným průkazným způsobem a obsahuje datum komunikace, dostatečnou identifikaci stran komunikace a obsah komunikace. Za předpokladu splnění těchto podmínek je tedy možné, aby takovýto záznam komunikace měl formu elektronického záznamu provedeného do interního systému zaměstnancem nebo vázaným zástupcem. Je však třeba dbát na to, aby záznam byl skutečně v rozsahu, který je nezbytný pro hodnověrné osvědčení řádného plnění povinností stanovených ZSÚ.

Povinnost uchovávat dokumenty a záznamy (v písemné nebo elektronické podobě) je i podle důvodové zprávy k ZSÚ důležitá jak pro výkon dohledu nad poskytovateli a zprostředkovateli, tak pro případné spory se spotřebiteli. Z této skutečnosti vyplývá, že lze mít vážné pochybnosti o záznamech, které by měly prokazovat plnění povinností poskytovatele nebo zprostředkovatele, které jednostranně pořídil poskytovatel či zprostředkovatel, aniž by je spotřebitel potvrdil nebo jejich objektivita nebyla zajištěna jiným způsobem. V této souvislosti uvádíme, že ačkoliv je úprava záznamů v ZSÚ jiná oproti úpravě v zákoně č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí, je možné v oblasti způsobu pořizování záznamu z jednání s klientem vycházet přiměřeně z *Úředního sdělení ČNB k některým povinnostem pojišťovacího zprostředkovatele* dostupného na webové adrese www.cnb.cz/cs/legislativa/vestnik/2010/download/v_2010_15_2171058_0.pdf, když podstata pořizování záznamu zůstává stejná.

Otázka č. 18

Dle ZSÚ musí být samostatný zprostředkovatel po celou dobu své činnosti pojištěn pro případ povinnosti nahradit škodu způsobenou porušením některé z povinností podle ZSÚ. Jaké jsou předepsané parametry tohoto pojištění? Bude toto pojištění samostatným zprostředkovatelům poskytovat ČNB?

Ustanovení

- **§ 21 ZSÚ**

Odpověď
(23. 11. 2016)

Povinné pojištění samostatného zprostředkovatele je upraveno v § 21 ZSÚ. Limit pojistného plnění je stanoven nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1125/2014, podle kterého musí být sjednáno povinné pojištění samostatného zprostředkovatele s limitem pojistného plnění nejméně ve výši:

- 460 000 EUR na každou jednotlivou pojistnou událost a
- celkem 750 000 EUR na všechny pojistné události za kalendářní rok.

Pojištění musí být sjednáno tak, aby spoluúčast, byla-li sjednána, nepřekročila vyšší z limitů 5 000 Kč nebo 1 % sjednaného limitu pojistného plnění.

ČNB nebude toto pojištění poskytovat ani zprostředkovávat, když poskytování tohoto pojištění je věcí komerčních pojišťoven.

Otázka č. 19

Dopadá ZSÚ na činnost zastaváren?

Ustanovení

- § 4 odst. 1 písm. c) ZSÚ

Odpověď
(23. 11. 2016)

Činnost provozování zastavárenského závodu je vyjmuta z působnosti ZSÚ na základě § 4 odst. 1 písm. c) ZSÚ. Podle tohoto ustanovení se ZSÚ nepoužije na spotřebitelský úvěr, který byl sjednán s poskytovatelem provozujícím zastavárenský závod, při jehož poskytnutí je poskytovateli přenechána movitá věc a poskytovateli nevzniká právo na vrácení peněz.

Otázka č. 20

Jakým způsobem dopadá ZSÚ na prodej zboží spotřebitelům na splátky „bez navýšení“?

Ustanovení

- § 2 odst. 1, § 5 odst. 3 ZSÚ

Odpověď
(23. 11. 2016)

Spotřebitelským úvěrem je na základě § 2 odst. 1 ZSÚ odložená platba, peněžitá zápůjčka, úvěr nebo obdobná finanční služba poskytovaná nebo zprostředkovaná spotřebiteli. Úplata (například platba smluvních úroků) tedy není definičním znakem spotřebitelského úvěru. Na základě § 5 odst. 3 se však na spotřebitelský úvěr poskytnutý bez úroku a jakékoliv úplaty jiné než úhrady účelně vynaložených nákladů přímo spojených se zajištěním spotřebitelského úvěru použijí pouze ustanovení § 1 až 4 (obecná ustanovení), § 122 až 124 (postup věřitele při prodlení spotřebitele) a § 168 (přechodné ustanovení k prodlení spotřebitele) ZSÚ. Pokud jsou splněny podmínky pro aplikaci § 5 odst. 3 ZSÚ, není mj. takový prodej zboží na splátky podmíněn získáním oprávnění k činnosti poskytovatele spotřebitelského úvěru.

Otázka č. 21

Pokud osoba poskytuje úvěry pouze právnickým osobám a podnikajícím fyzickým osobám, musí se řídit ZSÚ? Kdo je považován za spotřebitele?

Ustanovení

- § § 2 odst. 1 ZSÚ
- § 419 OZ

Odpověď
(23. 11. 2016)

Spotřebitelským úvěrem se podle § 2 odst. 1 ZSÚ rozumí odložená platba, peněžitá zápůjčka, úvěr nebo obdobná finanční služba poskytovaná nebo zprostředkovaná spotřebiteli. Definičním znakem spotřebitelského úvěru je tak skutečnost, že je tento poskytován nebo zprostředkován spotřebiteli. Pouze na úvěry poskytované nebo zprostředkované spotřebiteli dopadá působnost zákona. S ohledem na to, že ZSÚ spotřebitele nedefinuje, je nutné vyjít z obecné definice spotřebitele v OZ. Podle § 419 OZ je spotřebitelem každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná. Podnikatel je pak vymezen v § 420 an. OZ.

S ohledem na výše uvedené je možné shrnout, že v případě, kdy osoba poskytuje úvěry pouze právnickým osobám, ZSÚ se na takovou činnost nevztahuje. Stejně tak se ZSÚ nevztahuje na poskytování úvěrů fyzickým osobám, pokud jsou tyto úvěry poskytovány v souvislosti s jejich podnikatelskou činností.

Otázka č. 22

Je zprostředkovatelem spotřebitelského úvěru osoba, která nepobírá provizi ani jinou odměnu za zprostředkování spotřebitelského úvěru pro poskytovatele?

Ustanovení

- § 3 odst. 1 písm. b) a e) ZSÚ

Odpověď

Ustanovení § 3 odst. 1 písm. e) ZSÚ v souvislosti s definicí zprostředkovatele výslovně neuvádí jako definiční znak pobírání odměny. Pro určení toho, zda je

(23. 11. 2016) konkrétní osoba v dané situaci zprostředkovatelem, je podle definice v ZSÚ relevantní, zda daná osoba zprostředkovává spotřebitelský úvěr jako podnikatel (k definici podnikatele viz odpověď na otázku č. 23).

Otázka č. 23 **Je pojem „podnikatel“ v souvislosti s definicí poskytovatele, event. zprostředkovatele třeba vykládat tak, že zahrnuje i osoby vykonávající danou činnost nikoliv se záměrem činit tak soustavně, ale pouze nahodile?**

Ustanovení

- § 3 odst. 1 písm. d) a e) ZSÚ
- § 420 OZ

Odpověď (23. 11. 2016) Pojem „podnikatel“ v definici poskytovatele (§ 3 odst. 1 písm. d) ZSÚ) a v definici zprostředkovatele (§ 3 odst. 1 písm. e) ZSÚ) je třeba vykládat v souladu s definicí „podnikatele“ uvedenou v OZ. Podle § 420 odst. 1 OZ je ten, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, považován se zřetelem k této činnosti za podnikatele. Soustavnost je v tomto ustanovení uváděna se zřetelem k činnosti, kterou podnikatel vykonává za účelem dosažení zisku. Podle tohoto ustanovení tak bude za podnikatele považována ta osoba, která bude poskytovat, resp. zprostředkovávat spotřebitelský úvěr soustavně za účelem dosažení zisku.

Za soustavnou činnost je však možno považovat i takovou činnost, kterou má podnikatel v záměru vykonávat byť jen nepravidelně, např. jen několikrát do roka. Soustavnou činností nemusí být nutně činnost nepřetržitá či pravidelná. Není jí ale činnost pouze nahodilá či výjimečná, přičemž posuzovat soustavnost je třeba vždy s ohledem na podmínky konkrétního případu⁴.

Stejně tak není rozhodný skutečně dosažený zisk a účel dosažení zisku nemusí spočívat pouze v pobírání přímé finanční odměny za tuto činnost, ale může spočívat i v jiných formách a souvislostech (např. nabízení spotřebitelského úvěru s úmyslem podpořit prodej vlastních výrobků a služeb).

Definice poskytovatele, resp. zprostředkovatele v ZSÚ uvádí mimo jiné „...ten, kdo jako podnikatel...“, čímž cílí na zdůraznění podnikatelské povahy dané činnosti, tedy na definici podnikatele podle § 420 odst. 1 OZ, a vymezuje tak osoby, které jsou povinny disponovat příslušným oprávněním dle ZSÚ. Účelem definice poskytovatele, resp. zprostředkovatele dle ZSÚ tak není, aby zahrnovala i osoby podle § 420 odst. 2 OZ (tedy osoby, které uzavírají smlouvy související s jejich obchodní, výrobní nebo obdobnou činností či při samostatném výkonu povolání, aniž by tak činily soustavně či za účelem dosažení zisku), což ovšem nevylučuje, že pro účely jiných právních předpisů bude nutné vyjít i z § 420 odst. 2 OZ.

Otázka č. 24 **Pokud osoba poskytovala spotřebitelské úvěry na základě živnostenského oprávnění, může po jeho zániku přijímat splátky dříve poskytnutých úvěrů i v případě, že zároveň nezíská oprávnění k činnosti nebankovního poskytovatele spotřebitelského úvěru?**

Ustanovení

- § 2 odst. 1, § 3 odst. 1 písm. a), § 5 odst. 1 písm. c), odst. 3 a odst. 4, § 169 odst. 1 ZSÚ

Odpověď (23. 11. 2016) Okamžikem zániku živnostenského oprávnění ve lhůtě podle § 169 odst. 1 ZSÚ dochází k zániku oprávnění uzavírat smlouvy o spotřebitelském úvěru. Ačkoliv výkon práv a povinností ze smlouvy o spotřebitelském úvěru osobou, která spotřebitelský úvěr se spotřebitelem sjednala, je dle § 3 odst. 1 písm. a) bod 5. ZSÚ poskytováním spotřebitelského úvěru, na správu majetku spočívající ve

⁴ Srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 679/2007 a Lavický, P. a kol.: Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1608.

vymáhání pohledávek a ve výkonu dalších práv ze smluv o spotřebitelském úvěru a směřující již jen k ukončení dřívějších aktivit nelze nahlížet jako na podnikatelskou činnost vyžadující některé z oprávnění k poskytování spotřebitelského úvěru dle § 7 ZSÚ. Přijímat splátky dříve poskytnutých spotřebitelských úvěrů tak bude možné i po zániku živnostenského oprávnění. ZSÚ k tomu nestanovuje žádné časové omezení. Opačný výklad by mohl být zásahem do ústavního práva vlastnit majetek v tom smyslu, že by znemožňoval správu a obhospodařování (inkaso) již dříve oprávněně nabytého majetku (pohledávek ze spotřebitelských úvěrů), aniž by byl jeho vlastník povinen disponovat příslušným novým oprávněním, spojeným s pro mnohé žadatele nedosažitelnými kapitálovými a dalšími požadavky. Tím by byl nucen vlastník takto oprávněně nabytý majetek zcizit.

Pozbytím živnostenského oprávnění zůstávají nedotčena práva k poskytnutým peněžním prostředkům i povinnosti poskytovatele vůči spotřebiteli, s výjimkou případné povinnosti poskytnout na základě uzavřené smlouvy o spotřebitelském úvěru spotřebiteli další peněžní prostředky. Poskytnutí dalších peněžních prostředků na základě dříve uzavřené smlouvy, např. v případě revolvingových úvěrů, není bez příslušného oprávnění po uplynutí lhůty podle § 169 odst. 1 ZSÚ přípustné.

Pokud by však v souvislosti s vymáháním pohledávek ze spotřebitelského úvěru docházelo k uzavírání splátkových dohod, pak podle vymezení v § 2 odst. 1 ZSÚ jsou novým spotřebitelským úvěrem i splátkové dohody, kterými dochází k odložení platby původně dohodnutých splátek, kde působnost ZSÚ je omezena jen u spotřebitelského úvěru v podobě bezplatného odložení platby stávajícího dluhu na základě § 5 odst. 1 písm. c) ZSÚ, resp. u bezúplatného spotřebitelského úvěru podle § 5 odst. 3 ZSÚ, a u dohody podle § 5 odst. 4 ZSÚ, kterou se v důsledku prodloužení spotřebitele odkládá platba nebo mění způsob splácení, přičemž nová smluvní ujednání ve svém souhrnu jsou pro spotřebitele alespoň stejně výhodná.

Bližší podrobnosti k problematice splátkových dohod lze nalézt v odpovědích na často kladené dotazy v dokumentu „K postoupení pohledávky, postoupení smlouvy a uzavírání tzv. splátkových dohod podle zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru“. Dokument je dostupný z webové stránky ČNB: http://www.cnb.cz/cs/dohled_finančni_trh/legislativni_zakladna/ochrana_spo_trebitele_spotrebitelsky_uver/metodiky_vyklady.html.

Otázka č. 25

Vymezení hranice mezi zprostředkováním, tiskařstvím a marketingovou činností

Potřebuji oprávnění ke zprostředkování spotřebitelského úvěru dle ZSÚ, pokud na svých webových stránkách umístím:

- články s informacemi o produktech spotřebitelského úvěru nebo informacemi o jednotlivých poskytovatelích nebo zprostředkovatelích spotřebitelského úvěru;
- hypertextové odkazy na jiné webové stránky, kde si spotřebitel může zažádat o spotřebitelský úvěr;
- formuláře s žádostmi o spotřebitelský úvěr;
- formuláře s žádostmi o spotřebitelský úvěr, přičemž tyto formuláře jsem na svou webovou stránku vložil pomocí tzv. *iframe* odkazu, tj. formuláře „běží“ na serveru affiliate partnerů;
- reklamu na produkty spotřebitelského úvěru, popř. na poskytovatele nebo zprostředkovatele spotřebitelského úvěru?

Ustanovení

- § 3 odst. 1 písm. b), § 4 odst. 4 písm. b) ZSÚ

Odpověď
(5. 4. 2017)

U provozovatele webových stránek je rozhodující, s ohledem na konkrétní obsah jeho webových stránek, jaká je skutečná podstata jím vykonávaných činností, tedy zda:

- naplňuje definiční znaky zprostředkování spotřebitelského úvěru, což je činnost regulovaná ZSÚ,
- vykonává činnost tzv. „tipaře“ dle § 4 odst. 4 písm. b) ZSÚ, což je činnost výslovně vyjmutá z působnosti ZSÚ, nebo
- pouze šíří reklamu, což je činnost nepodléhající regulaci ZSÚ.^{5, 6}

Při posuzování konkrétních okolností každého případu je nutné vycházet z následujícího vymezení hranice mezi zprostředkováním spotřebitelského úvěru, tipařstvím a marketingovou činností⁷. Toto vymezení je v obecné rovině aplikovatelné i na jiné případy, než jsou provozovatelé webových stránek.

K vymezení hranice mezi „tipařstvím“ a zprostředkovatelskou činností přistupuje ČNB v případě spotřebitelského úvěru obdobně jako v případě pojištění (viz odpověď na často kladené otázky [K vymezení hranice mezi tipařstvím a zprostředkováním pojištění](#)).

Činnost „tipaře“ nesmí přesáhnout hranici, kdy v obecné rovině zjistí zájem spotřebitele o případné uzavření smlouvy o úvěru, resp. zájem o konkrétní druh spotřebitelského úvěru, a tuto informaci společně s kontaktními údaji zájemce předá poskytovateli nebo zprostředkovateli spotřebitelského úvěru.

Zprostředkováním jsou oproti „tipařství“ i takové činnosti, při kterých jsou poskytovány zájemci o úvěr informace o vlastnostech konkrétního produktu (např. informace o konkrétní zápůjční úrokové sazbě, výši měsíčních splátek atd.) nebo je prováděna analýza produktů se závěrečným doporučením, s cílem vést zájemce o úvěr k uzavření konkrétního produktu (např. sdělení typu „doporučujeme Vám“, „tip“, „nejvýhodnější“ atd.).

Za zprostředkování by se tak považovaly případy, kdy zájemce přistoupí ke kontaktování vybraného poskytovatele (resp. zprostředkovatele) spotřebitelského úvěru za účelem poptávání konkrétního produktu, pro který se rozhodl na základě informací poskytnutých zprostředkovatelem (zde posuzovaným provozovatelem webových stránek), přičemž tomu předcházelo například zanalyzování produktu (zejména pokud byly zohledněny individuální charakteristiky zájemce) a produkt byl přímo či nepřímo doporučen. Takovéto zprostředkování může mít např. formu odkazu na internetové stránky poskytovatele nebo formu kontaktního formuláře.⁸

Výše uvedenou hranici tedy překračují aktivity, které nesměřují pouze k vyhledání („vytipování“) zájemce, ale také k jeho získání (resp. přesvědčení v podobě mentálního rozhodnutí či vážného zájmu o sjednání konkrétněji vymezeného produktu), a i to i v podobě doporučení určitého produktu.

Toto obecné vymezení mezi regulovanou činností zprostředkovatele a neregulovanou činností „tipaře“ se použije i při vyhodnocení marketingové činnosti. Pokud by osoba v rámci marketingové činnosti vykonávala činnost naplňující definiční znaky regulované činnosti dle ZSÚ, podléhala by při takové

⁵ Za šířitele reklamy považujeme (ve smyslu § 1 odst. 7 zákona č. 40/1995 Sb. o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů) právnickou nebo fyzickou osobu, která reklamu veřejně šíří.

⁶ Tato odpověď se nezabývá dalšími možnými povinnostmi a odpovědností šířitele reklamy podle jiných právních předpisů, než je ZSÚ.

⁷ Pro účely této odpovědi považujeme za marketingovou činnost šíření reklamy a jiné formy spolupráce za účelem propagace určitého produktu, poskytovatele nebo zprostředkovatele spotřebitelského úvěru, včetně použití různých marketingových nástrojů (např. affiliate marketing).

⁸ K určení, zda se jedná o zprostředkování či „tipařství“, může přispět i podoba kontaktního formuláře. Hranici „tipařství“ zřejmě nepřekračuje kontaktní formulář sloužící pouze pro zadání základních kontaktních údajů, na základě kterých může poskytovatel zájemce kontaktovat. Na druhé straně za zprostředkování se může považovat formulář, který je označen např. jako *žádost o půjčku*, přičemž zájemce ve formuláři vedle základních kontaktních údajů vyplňuje např. i rodné číslo, číslo občanského průkazu, zdroje a výši příjmů, kolik si chce půjčit a na jak dlouho si chce půjčit, neboť v takovém případě je důvodné tento formulář považovat za nabízení možnosti sjednat spotřebitelský úvěr, což je činnost označená za zprostředkování spotřebitelského úvěru dle ZSÚ.

činnosti působnosti ZSÚ.

U provozovatele webových stránek (zejména v souvislosti s affiliate marketingem a používáním *iframe* odkazů) se bude z hlediska možné působnosti ZSÚ posuzovat veškerý obsah jeho webových stránek s výjimkou takového obsahu, u kterého bude spotřebiteli zřejmé, že jeho původcem není posuzovaný provozovatel [spotřebiteli tedy bude zřejmé, že se jedná např. o reklamní sdělení, o obsah převzatý z cizí (vnořené) webové stránky, atd.].

Činnost šířitele reklamy spočívající pouze v jejím šíření, přičemž je zřejmé, že se jedná o reklamu a nikoliv o vlastní sdělení šířitele, nepředstavuje zprostředkovatelskou činnost dle ZSÚ.

Kontaktní
osoba:
Datum

David Vyhnálek, david.vyhnalek@cnb.cz

27. 9. 2016 (otázky č. 1 - 5), 25. 10. 2016 (otázky č. 6 - 10), 21. 11. 2016 (otázka č. 11), 23. 11. 2016 (otázky č. 12 – 24), 5. 4. 2017 (otázka č. 25)